

[Andreasen (Forsinge).]

Hensyn til, om der foregaar Spekulation eller paa anden Maade bliver tilført de enkelte Brug Værdistigning. Jeg har opfattet det saadan. Men i øvrigt vil jeg sige som den højtærede Minister, at skal der være Vanskeligheder her vedrørende Lovforslagets Enkeltheder, vil vi ogsaa være villige til at faa dem afhjulpet, saa godt som det er muligt, hvis det viser sig, at det ærede Medlem kender bedre Veje og har bedre Tanker til at hindre Spekulation i saa Henseende.

Det virkede aabenbart generende for det ærede Medlem, at vi havde citeret Vilhelm Lassen og de Tanker, som han gjorde gældende i 1894; vi skulde lade Vilhelm Lassen hvile i Fred, sagde det ærede Medlem. Ja, det kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i, men derimod kan jeg ikke være enig med ham i at lade de store Tanker hvile, som er født, enten det nu er af Vilhelm Lassen eller af andre; de Tanker skal ikke dø, de skal leve videre, enten de saa kommer fra den ene eller den anden Side. De Tanker hører netop til de store Værdier, som det danske Folk ejer baade i aandelig og materiel Henseende, de Tanker, som — hvem det nu end er, der har kastet dem ud — har vist Vej til den Fremtid, det danske Folk en Gang skal gaa ind i. Her er jeg ikke enig med det ærede Medlem, de Tanker maa vi have Lov til at drøfte, og vi maa have Lov til at understrege, hvor betydningsfulde de er, og hvor klartseende de Mænd har været, der allerede for mange Aar siden fremsatte dem.

Jeg skal derefter blot rette nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Ulrich. Det skal ikke blive mange, det indbyder det ærede Medlems Udtalelser heller ikke til; det ærede Medlem sagde jo ogsaa selv i sin første Tale, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal helt havde taget Brødet ud af Munden paa ham, saa man kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke har saa meget at skulle have sagt. Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at vi behandlede disse Lovforslag som et rent Paradenummer. Denne Udtalelse vil jeg protestere imod. Hverken jeg eller nogle af de øvrige Medlemmer af mit Parti, der har haft Ordet under denne Sag, har behandlet disse Lovforslag som et Paradenummer, og det mener jeg heller ikke at det ærede Medlem selv gør, selv om han under begge sine Indlæg har staaet heroppe og bagt Æggekager i en saadan Grad, at man med fuld Ret kan sige, at det bliver en meget forblømt Tale, der kommer ud deraf.

Nej, vi gaar ind for disse Lovforslag med al den Alvor, som ligger i dem, og vi vil gerne gøre vort til, at de under den videre Gang gennem dette høje Ting netop kan blive behandlet ud fra den samme Alvor, i Betragtning af alt, hvad der er blevet gjort gældende med Hensyn til, at vi netop nu trænger til at faa den gennemført.

Det ærede Medlem naaede gennem en lang Række Betragtninger frem til det Spørgsmaal, om det nu ogsaa kunde betale sig at gaa ind i en Udstykning som den, der her er Tale om, og om det i det hele taget var økonomisk forsvarligt overfor de Mennesker, som skulde ind i disse nye Hjem. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han her tænkte paa en stærkt forceret Produktion indenfor Landbruget. Det mindre Landbrug er jo efter Landøkonomisk Driftsbureaus Opgørelser det, der producerer mest pr. Arealenhed, altsaa efter sin Størrelse, og det ærede Medlems Betragtning var vel den, at hvis Udviklingen gik stærkt i Retning af Oprettelse af mange nye Hjem, saa vilde der ligge en Fare deri, at Produktionen blev for stor, at man maaske skulde faa saa store Kvanta frem af Flæsk, Æg og Landbrugets øvrige Produkter, at Udlandets Markeder ikke kunde aftage det. Ja, herom tør jeg ikke udtale mig, men dansk Landbrug har dog hidintil op gennem Aarene vist Evne til at indrette sig efter de skiftende Markeder — man behøver blot at tænke sig en 30, 40 Aar, ja, et halvt Aarhundrede tilbage. Ingen vil jo bestride, at da man i 70erne og i 80erne stod overfor, at de Driftsformer, man den Gang havde, ikke længere slog til, da var Landbruget stærkt nok og dygtigt nok til at gaa ind i nye Driftsformer og derigennem bane sig Vej frem. Jeg har ogsaa den Tro til det danske Landbrugs hele Udvikling; baade paa det faglige Omraade og paa det mere teoretiske Omraade med Hensyn til den Uddannelse, vore Landmænd faar paa vore Skoler, at det skal nok vise sig, at Landbrugets Mænd er dygtige nok til at tage Udviklingen, saadan som den nu kommer. Hvis det skulde gaa saadan, at man med Hensyn til den dyriske Produktion maaske kom til at løbe en Risiko — hvad jeg altsaa slet ikke kan udtale mig om, og hvad vist i øvrigt ingen kan sige noget som helst om i dette Øjeblik —, saa er der i hvert Fald, netop gennem de smaa Brugs mere intensive Drift, gennem de Fordele, som netop de smaa Brug byder, stor Mulighed for at gaa ind i en Produktion, en Dyrkning af Havesager og lignende. Det kan man altsaa slet ikke sige noget om i dette Øjeblik, men for mit Vedkommende skal